

ADWOKAT dr MICHAŁ SKWARZYŃSKI	Kancelaria Adwokacka ul. Narutowicza 27/6, 20-004 Lublin www.adw.org.pl tel. 600-500-885 mail: michal.skwarzynski@gmail.com nr konta w Idea Bank: 92 1950 0001 2006 0403 3653 0002
--	---

Lublin, dnia 22 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie
III Wydział Karny
ul. Krakowskie Przedmieście 78
20-950 Lublin

Prokuratury Rejonowej Lublin-Północ w Lublinie,
ul. Okopowa 2a
20-950 Lublin

Skarżący: Patryka Tomaszewskiego reprezentowanego przez adwokata Michała Skwarzyńskiego, prowadzącego Kancelarię Adwokacką w Lublinie, ul. Narutowicza 27/6, 20-004 Lublin (UWAGA ZMIANA ADREU KANCELARII) (kopia pełnomocnictwa w załączeniu).

sygn. akt 1 Ds. 2085.2018

PILNE – wniosek o zabezpieczenie przez sąd nośników zawierających tajemnicę dziennikarską

ZAŻALENIE

na postanowienie w przedmiocie zatrzymania rzeczy oraz przeszukanie z dnia 12 grudnia 2018 r. doręczone w dniu 22 stycznia 2019 r. faktycznie wykonane w tym dniu wraz z wnioskiem o pilne zabezpieczenie przez Sąd nośników zawierających tajemnicę dziennikarską

I) Na podstawie art. 236 kpk w zw. z art. 465 § 2 kpk zaskarżam postanowienie w przedmiocie zatrzymania rzeczy oraz przeszukanie z dnia 12 grudnia 2018 r. doręczone w dniu 22 stycznia 2019 r. faktycznie wykonane w tym dniu, dokonane wobec mojego klienta Dziennikarza Patryka Tomaszewskiego

Wydanemu postanowieniu zarzucam naruszenie:

- 1)** art. 54 ust. 1 i 2 Konstytucji RP w zw. z art. 14 Konstytucji RP w zw. z art. 10 ust. 1 i 2 EKPCz, w zw. z art. 226 kpk w zw. z art. 180 § 3 kpk w zw. z art. 217 § 1,2 i 5 kpk w zw. z art. 219 § 1 kpk w zw. z art. 225 § 1 kpk w zw. z art. 220 § 1 i 2 kpk, w zw. z art. 236a kpk, w zw. z art. 12 uts. 1 pkt. 2 prawa prasowego w zw. z art. 15 ust. 2 pkt. 1 prawa prasowego, poprzez błędną jego wykładnię, mającą wpływ na treść w/w postanowienia, tj.:
 - a)** zastosowanie przeszukania i zatrzymania rzeczy u dziennikarza;

b) zatrzymanie rzeczy tj. telefonu komórkowego Samsung, tabletu Lenovo (zgodnie z kopią spisu rzeczy), które wg protokołu zatrzymania zawierają dane, w tym dokumenty w postaci elektronicznej zawierające tajemnicę dziennikarską, a które to przeszukanie i zatrzymanie rzeczy ma zmierzać do ujawnienia źródła dziennikarskiego mojego klienta, co stanowi rażące naruszenie konstytucyjnego prawa człowieka do wolności słowa i wolności prasy;

2) art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji RP¹ w zw. z art. 1 i 2 protokołu 1 do EKPCz, w zw. z art. 226 kpk w zw. z art. 180 § 3 kpk w zw. z art. 217 § 1,2 i 5 kpk w zw. z art. 219 § 1 kpk w zw. z art. 220 § 1 i 2 kpk, w zw. z art. 236a kpk poprzez zatrzymanie rzeczy, które są niezbędne mojemu klientowi do realizowania pracy zawodowej oraz umożliwiają mu dostęp do danych udostępnionych przez Uniwersytet, a koniecznych do przygotowywania się do sesji egzaminacyjnej, co narusza konstytucyjne prawo człowieka do własności oraz konstytucyjne prawo człowieka do nauki²;

3) zabezpieczony telefon jest telefonem nowym mojego klienta i nie dysponował on nim w dniu 10 czerwca 2018 r. więc w dacie, której dotyczy postanowienie prokuratora, tym samym ten konkretny telefon nie nadaje się do ustalenia okoliczności mających miejsce przed jego zakupem, poprzedni telefon został zaś sprzedany;

II) Na podstawie art. 225 § 1 kpk wnoszę o pilne zabezpieczenie przez Sąd nośników zawierających tajemnicę dziennikarską i zobowiązanie prokuratora do przekazania Sądowi telefonu komórkowego Samsung, tabletu Lenovo bez jego odczytania, z uwagi na zawierają dane, w tym dokumenty w postaci elektronicznej zawierające tajemnicę dziennikarską, a które to dane i dokumenty mają służyć do ujawnienia informatora dziennikarza;

III) W razie uszkodzenia tzw. bezpiecznej koperty przed jej złożeniem w sądzie na podstawie art. 225 § 1 kpk wnoszę o zbadanie przez biegłego informatyka czy telefon po jego złożeniu w tzw. bezpiecznej kopercie w dniu 22 stycznia 2019 r. po godzinie 11.30 był uruchamiany i zgrywano z niego dane;

IV) Wnoszę o uznanie przeszukania za bezzasadne oraz wnoszę o uznanie zatrzymania rzeczy: telefonu komórkowego Samsung, tabletu Lenovo bez jego odczytania za bezzasadny o zwrot zajętych telefonu komórkowego Samsung, tabletu Lenovo bez jego odczytania mojemu klientowi.

V) Wnoszę o załączenie całości akt postępowania sygn. akt 1 Ds. 2085.2018 do akt sądowych w celu wykazania, że powodem zatrzymania rzeczy jest chęć uzyskania źródła informacji – informatora dziennikarza, który ujawnia patologiczne zachowania w Policji.

VI) Wnoszę aby Prokurator Prokuratury Rejonowej Lublin-Północ w Lublinie Pan Prokurator Krzysztof Maryńczak, przekazał Sądowi zabezpieczony telefon komórkowego Samsung, tablet Lenovo w nienaruszonej tzw. bezpiecznej kopercie, w której ten sprzęt został zabezpieczony oraz nie dokonywał otwarcia koperty, zwłaszcza zgrania lub włączania tych urządzeń przed rozstrzygnięciem Sądu (samo zatrzymanie i przeszukanie jest częściowo nagrane przez klienta kamerą, więc będzie ustalalne czy to ta

¹ Norma ta ma charakter materialnoprocesowy.

² Zarzut ten rozwinie skarżący na posiedzeniu lub we własnym piśmie.

sama bezpieczna koperta);

Uzasadnienie

Stwierdzić należy, że w sprawie niniejszej doszło do oczywistego naruszenia praw człowieka. Prokurator ma pełną świadomość, że mój klient jest dziennikarzem, który został w tej sprawie przesłuchany w charakterze świadka. Jego profil działalności jest jasny. Pokazuje on patologie w polskiej policji. Przedmiotowe postępowanie ma służyć poszukiwaniu źródła osobowego, od którego mój klient pozyskał zdjęcie z materiałami wewnętrznymi policji. Pomijając już, że mój klient wyjaśnił pochodzenie zdjęcia, to działanie prokuratury zmierza do wyjawienia źródła tego zdjęcia. Prokurator w samym postanowieniu to ujawnia. Prokurator nie rozumie przy tym, iż osoba informująca mojego klienta gdzie znajduje się to zdjęcie tzn., na którym wewnętrznym – niepublicznym forum policyjnym i jak się tam zalogować **podlega ochronie jako informator dziennikarski. Prokurator chce uzyskać informację, kto z policji jest informatorem mojego klienta i kto udostępnia mu wewnętrzne fora policyjne (dane do logowania) i dokumenty czy informacje tam zawarte. Taki jest cel zabezpieczenia telefonu i tabletu. Oczywiście dzięki zapobiegliwości mojego klienta to się nie uda, tym niemniej sam telefon i tablet zawierają dane objęte tajemnicą dziennikarską, która może prowadzić do ujawnienia źródła. Dalej Prokurator chce ustalić kto jest autorem tej fotografii, ze złamaniem zakazu ujawniania źródła przez dziennikarza. Zajęcie telefonu i tabletu ma służyć właśnie obejściu przesłuchania świadka i uzyskania informacji objętej tajemnicą dziennikarską w inny sposób.**

Świadczy o tym fakt, że dokonano zajęcia nowego telefonu dziennikarza, a nie tego, który był w jego dyspozycji w dniu 10 czerwca 2018 r. Tym samym to urządzenie nie może służyć ustaleniom co działo się w tym dniu.

Mój klient w protokole zatrzymania rzeczy i przeszukania wskazał, że na urządzeniach znajdują się dane objęte tajemnicą dziennikarską, że mogą one prowadzić do ujawnienia informatorów i żądał sądowej kontroli czynności przeszukania a także kontroli zatrzymania rzeczy. Żądanie to złożył po telefonicznej konsultacji ze swoim adwokatem.

Oczywistym jest, że zabezpieczeniem swobody dziennikarza są normy konstytucyjne (art. 14 wolność prasy, art. 54 wolność wyrażania poglądów). Obydwa te przepisy pozwalają określić sferę uprawnień, będącą jednocześnie normą prawną, zwaną wolnością słowa. Jest ona fundamentem demokratycznego państwa prawnego, dlatego sposób jej realizacji, poprzez wolność prasy i druku, znalazł się w pierwszym rozdziale Konstytucji RP. Podkreśla to

funkcję wolności słowa jako elementarnej gwarancji demokracji. Jest ona środkiem służącym swobodzie: debaty publicznej, przepływu informacji i wymiany poglądów.

Stwierdzić należy, że w materii przeszukań u dziennikarzy lub w redakcjach stanowisko Europejskiego Trybunału Praw Człowieka jest oczywiste i jasne³. ETPCz wprost zakazuje tego typu praktyki. Wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 12 kwietnia 2012 r. skarga nr 30002/08, w sprawie Martin i inni p. Francji wprost mówi, działania państwa, które stanowiły jeden z wielu środków podjętych w celu zidentyfikowania osoby lub osób, które dostarczyły dziennikarzom informację jest sprzeczny z art. 10 EKPCz. W Wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (w składzie Wielkiej Izby) z dnia 14 września 2010 r., skarga nr 38224/03 Sanoma Uitgevers B.V. p. Holandii wskazano, że nawet próba przeszukania redakcji gazety i próba zatrzymania rzeczy zawierających tajemnicę dziennikarską jest sprzeczna Konwencją Praw Człowieka – art. 10 EKPCz. Dalej Wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 28 czerwca 2012 r., skarga nr 15054/07, w sprawie Ressiot i inni p. Francji stwierdził, że przeszukania czy zatrzymywania rzeczy mające ujawnić źródło dziennikarskie jest również niedopuszczalne, jeśli materiały dotyczyły toczącego się postępowania sądowego i publikacje prasowe to postępowanie storpedowały. Wynika to z istoty demokratycznego społeczeństwa, w którym rola prasy jest szczególna. Ochrona źródła informacji jest tak szeroka, że zdaniem ETPCz dziennikarz nie może go ujawnić, nawet wtedy, gdy zrobi to samo źródło informacji – zob. Wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 5 października 2017 r., skarga nr 21272/12 w sprawie Becker p. Norwegii. Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy Sąd Najwyższy zdecydował się wprowadzić zweryfikować to stanowisko i w postanowieniu z 20 października 2005 r. i stwierdził, że samodzielne zwolnienie jest niedopuszczalne (Postanowienie SN z dnia 20 października 2005 r. sygn. akt II KK 184/05. OSNKW 2005/12/120, Lex nr 163969).

Natomiast w Wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 27 listopada 2007 r., skarga nr 20477/05, w sprawie Tillack p. Belgii, ETPCz wprost określa, że *„Wolność wypowiedzi stanowi jeden z podstawowych fundamentów demokratycznego społeczeństwa, a gwarancje przyznawane prasie są szczególnie ważne. **Ochrona dziennikarskich źródeł [informacji] to jeden z kamieni węgielnych wolności prasy. Bez takiej ochrony osoby mogą nie chcieć pomagać prasie w informowaniu opinii publicznej o sprawach zainteresowania publicznego. Skutkiem tego ważna rola prasy jako stróża publicznego może ulec zachwianiu, a możliwości dostarczania przez prasę dokładnych i wiarygodnych informacji mogą się zmniejszyć. W odniesieniu do znaczenia ochrony dziennikarskich źródeł informacji dla***

³ Wszystkie orzeczenia podane w Zażaleniu są dostępne w formie przetłumaczonej w Lexie. Celowo dobrano to orzecznictwo dostępne w języku polskim.

wolności prasy w demokratycznym społeczeństwie, środka takiego nie da się pogodzić z art. 10 Konwencji”.

Działalność dziennikarska mojego klienta wskazuje na patologiczne działania policji, więc personalnie osób pełniących funkcję publiczną. Muszą one mieć „twardszą skórę”, a kontrola dziennikarska jest tutaj szczególnie wskazana. Orzecznictwo ETPC podkreśla, że wobec osób publicznych, szczególnie polityków, granice dopuszczalnej krytyki są szersze niż w przypadku osób prywatnych (szerzej zob. L. Gardocki, *Europejskie standardy wolności wypowiedzi a polskie prawo karne*, PiP 1993, nr 3, s. 11 - 27).

Mój klient wykorzystuje także telefon jako biuro swojej działalności gospodarczej. Ma w nim notes, notatki, kalendarz, dokumentację itd. Mój klient nie może dokończyć złożenia oferty w przetargu, bowiem całość dokumentacji jest w zabezpieczonych nośnikach. Dotyczy to maila załączonego do zażalenia i przetargu na kilkadziesiąt tysięcy złotych.

Dalej mój klient wykorzystuje telefon, również jako platformę dla aplikacji edukacyjnej swojej szkoły wyższej, gdzie studiuje.

Mój klient nie może korzystać z płatnej subskrypcji testów, z których przygotowuje się do egzaminów, które odbędą się 25-27 stycznia w Europejskiej Wyższej Szkole Prawa i Administracji w Warszawie. Nie może brać udziału w wykładach prowadzonych online oraz odsłuchiwać wykładów, które są niezbędne do tych egzaminów, a które są dostępne przez aplikację.

załączniki:

- kopia pełnomocnictwa
- kopia maili
- kopia spisu zatrzymanych rzeczy